

Præludium

Indledning og indgangsbøn

Lad os bede sammen:

Barmhjertige og retfærdige Gud,
du hører hvert et suk og hvert et skrig, der lyder på jorden.
Du ser øjne, der græder,
og hjerter der længes efter fred med retfærdighed og glæde.
Du ser krigens gru, du ser mennesker gøre hinanden fortræd.
Og du ser ofrene overalt, hvor krigen raser.

Vi kommer til dig i bøn, for vi ved ikke, hvor vi ellers skal gå hen.
For dig er alle ting mulige: Hold det levende håb i live hos os
og overalt på jorden.

Jesus Kristus fra Nazareth, vores bror og frelser.
Du kalder os til at følge dig og opleve større ting,
end vi tør drømme om: freden, retfærdigheden og forsoningen.

Englene sang om fred på jorden den første julenat
over hyrdernes mark i Betlehem.
Vi beder dig: Gør os alle - kvinder og mænd verden over -
til redskaber for din fred.
Lær os at se medmennesket i ethvert andet menneske.

Tilgiv os vores fejltagelser,
det som vi ikke forstod og stadig ikke forstår.
Åbn vores øjne så vi ser retfærdighedens og fredens veje.
Åbn øjnene på krigens aktører, så våbnene må tie i alle lejre.

Du kærlige omsorgsfulde Gud, vi anråber dig,
nu hvor alt ser håbløst og meningsløst ud:
Grib ind. Stands krigen. Skænk os din fred.

Amen

Salme: 36 Befal du dine veje

1. Befal du dine veje
og al din hjertesorg
til hans trofaste pleje,
som bor i Himlens borg!
Han, som kan stormen binde,
hvem bølgen lyde må,
han kan og vejen finde,
hvorpå din fod kan gå.

2. På Herren må du agte,
hvis det dig vel skal gå;
hans gerning du betragte,
hvis din skal vel bestå!
Ved sorg og selvskabt plage
du intet retter ud,
thi intet kan du tage,
alt kan du få af Gud.

3. Din trofasthed og nåde,
o Fader, bedst forstår,
hvad skade kan og både
de dødeliges kår,
og hvad du har for øje,
det sker, o stærke Gud,
og alting sig må føje
dit råd at føre ud.

4. Vej har du alle steder,
dig midler fattes ej;
kun nåde du udspreder,
kun lys er al din vej;
din gerning kan ej hvile,
ej standses kan dit fjed,
når du til os vil ile
med hjælp og bistand ned.

5. Om alle Helved-magter
end trodse og modstå,
det du for intet agter,
vil ej tilbage gå.
Hvem kan mod dig vel stande,
som slynger lynets pil?
Hvem vover at forbande,
når du velsigne vil?

6. Så kast da al din smerte
på Herrens stærke magt,
og håb, o, håb, mit hjerte,

vær trøstig, uforsagt!
Du er dog ej den herre,
som alting råde bør;
Gud monne sceptret bære,
og alting vel han gør.

Sl 37,5

Paul Gerhardt 1653.

St. J. Stenersen 1826.

W.A. Wexels 1840.

Hilsen – *menigheden: Og Herren være med dig!*

Kollektbøn:

Kristus, fortvivlede over volden og fanatismen, beder vi for alle mennesker, der er ofre for terror og krig. Vær hos de bange og fortvivlede i Ukraine, Israel og Palæstina, indgyd dem mod, håb og tro på en fremtid med retfærdighed og fred.

Vi beder dig, forvandl hadet og vreden, giv os agtelse for modstanderen, indgyd mod og ånd til at skabe fred. Bevæg os ind på forsoningens vej og få os til se hinanden som ligeværdige med lige ret til land og vand, arbejde og uddannelse uanset køn, nationalitet og religion.

Hjælp os alle til at forstå os selv som dine redskaber for omsorg og beskyttelse for dem, andre ikke bekymrer sig om.

Giv os styrke og mod til at forsvare menneskerettigheder og fremme samhørighed og tryghed for alle befolkningsgrupper.

Giv dem, som har magt, visdom til at finde løsninger på konflikter uden at bruge vold, og vilje til at søge retfærdighed.

Det beder vi om i Jesus' navn

– menigheden: Amen.

Læsning (*alle rejser sig*): Saligprisningerne (Matt 5, 1- 12)

Salme: Hvor kærlighed brænder

1. Hvor kærlighed brænder
som flammende fakler
dér ved vi med livslængslens
slukkede tørst,
at tiden endnu er
en tid for mirakler,
at kærlighed viser sig
stædig og størst.
Men vores fortælling
står ikke alene,
vi lever i tiden,
hvor du elskede først.*

* 1.Johs. 4,19

2. Vi kommer til kirken,
for her har vi hjemme,
her tar du imod os
som børn af dit hus
og siger os myndigt,
hvad ingen må glemme:

at menneskers håb
ikke styrtes i grus.*
Vi ber dig velsigne
det liv, vi har fælles,
berør det med
morgenrødevingernes brus.

* Mark. 10,13-16

3. For Gud, du har skabt os
og sat os i livet
med ånd af din ånde
og kroppe af jord.
Taknemlige står vi
med det, vi fik givet:
En underfuld kærlighed,
vældig og stor.
Så hjælp os at leve
med varsomme hænder,
med kærlige øjne
og med nænsomme ord.

Benedicte Præstholt 2010/ mel. Christian Præstholt 2010

Læsning (*alle rejser sig*): Johannes-evangeliet 14,27

Prædiken

Bønsstilhed og bøn

Apostolsk velsignelse (*alle rejser sig*)

Fredshilsen: *Alle rækker hånd til dem, de kan nå, og ønsker: Fred være med dig!*

Salme: Du spør mig om håbet

1. Du spør mig om håbet – hvad er det
en længsel en stemning en storm?
en lysstribe ud over havet
en skygge der søger sin form?
men bedst som du tænker der ingenting er
så findes det
håbet
så findes det dér.

2. Det sættes på altre i kirker
og står med sin sitrende glød
på bordet og her hvor vi samles
og deler det daglige brød
og bedst som du tænker der ingenting er
så lyser det
håbet
så lyser det dér

3. det skinner i mørket, vil gribes
og blive til hjælp der når frem
til steder hvor mennesker håber
at nogen vil håbe for dem
og bedst som du tænker der ingenting er
så vokser det
håbet
så vokser det dér

4. så mættes de sultne, så rejses
der huse, så bygges der bro,
så grønnes de stenede marker
og skove begynder at gro
og bedst som du tænker der ingenting er
så lever det
håbet
så lever det dér.

5. Du spør mig om håbet – hvad ved jeg?
fra Gud er det kommet engang
en længsel i solmørke hjerter
mod handling og tale og sang
og bedst som du tænker der ingenting er
så synger det
håbet
så synger det her

Lisbeth Smedegaard Andersen, 2021 / Mel.: Mads Granum, 2022

Nadverbøn – *menigheden svarer: Amen.*

Fadervor

Indstiftelsen (*alle rejser sig*)

Nadvermåltid

Under nadveren er der mulighed for at tænde et lys for freden og forsoningen i verden og for mennesker, der lige nu befinder sig i krigens vold.

Nadververs: 377 I, Herrens udvalgte; vers 5-6

5. Så lader os glædes og elske af hjerte,
forsøde hverandre den bitreste smerte,
forbindes i Ånden tilsammen som én,
at kærlighed findes oprigtig og ren,
og lader vor Fader en frydesang høre!
Det skal ham hans hjerte usigelig røre,
skønt børnene kan det kun stammende gøre.

6. I Himlen vi bedre skal høje på tonen,
når brødrene samlede træder for tronen
i heftigste lue og dejligste rang,
med lifligste harper og sødste sang.
Så løfter op samlede hjerter og hænder,

og længes at sankes, hvor striden sig ender,
og kærligheds lue evindeligt brænder!

Kollektbøn – *menigheden svarer: Amen!*

Velsignelse – – *menigheden svarer: Amen, amen, amen!*

Salme 31 Til himlene rækker

1. Til himlene rækker din miskundhed, Gud,
din trofasthed når dine skyer;
din retfærdshånd over bjergene ud
er strakt over dale og byer.

2. Som himlenes favn er din kærlighed, Gud,
som havenes dyb dine domme.
Til frelsen fører du sjælene ud,
vil skabningens suk ihukomme.

3. Hvor dyrebar er dog din miskundhed, Gud,
hvor menneskebørnene bygge!
I mulm er kærlighedsvingen bredt ud,
vi skjuler os under dens skygge.

4. Du kvæger i ørken den tørstende sjæl,
du bjærger den bævende due.
Hos dig er livets det evige væld,
og lys i dit lys skal vi skue.

Sl 36, 6-10

B.S. Ingemann 1845.

Udgangsbøn:

Herre, gør mig til et redskab for din fred.

Lad mig bringe kærlighed, hvor had råder.

Lad mig bringe tilgivelse, hvor forurettelse råder.

Lad mig bringe enighed, hvor splid råder.

Lad mig bringe sandhed, hvor fejl råder.

Lad mig bringe tro, hvor tvivl råder.

Lad mig bringe håb, hvor fortvivlelse råder.

Lad mig bringe lys, hvor mørke råder.

Lad mig bringe glæde, hvor tristhed råder.

Herre, lad mig ikke så meget søge at blive trøstet som at trøste,

ikke så meget søge at blive forstået som at forstå,

ikke så meget søge at blive elsket som at elske.

For det er ved at give, man får.

Det er ved at glemme sig selv, man finder sig selv.

Det er ved at tilgive, man finder tilgivelse.

Det er ved at dø, man opstår til evigt liv.

(Fredsbøn, tillagt Frans af Assisi)

Postludium

Der samles ind til Folkekirkens Nødhjælps humanitære arbejde på mobilepay 88 00 77.

Hvad der lægges i kirkens bøsser går til Folkekirkens Nødhjælps arbejde for krigsramte i Ukraine og Gaza.